

Witfa mo peält ärra, ja ärgo tehko tem-
ma Karristaminne mulle mitte Hirms. —

S. 357. Jjob õppetas, mis üks waene
Jumimenne õmmas Häddas peab teggema,
kui Jummal Koormat peäle panneb; ta
ütles: Mo Hingel tulleb jo Tuddimus mo
Ellust, agga ma tahhan õmma Kaebdust
jälle jätta; ma tahhan räkida Jehowa ette
õmmas Hinge Ribbedusjes, ja öölda: är-
ra moista mind mitte hukka, oh Jummal;
anna teada, mikspärrast sa minno wasto-
ni korwaste waidled? On se hea so Mes-
lest, kui sa liga teed, kui sa põlgad õmma
Kätte Tõdd, ja Öölatte Nou heaks kidad,
kui sa keik mo üllef õhto üllesotsid, ja mo
Patto takkanouad: se on sulle teada, et
ma ööl ei olle.

S. 358. Sinno Käed, oh Jummal, on
mind sure Hõlega walmistand ja mind teiz-
nud, ja nüüd nelad sa otse mind ärra! Et
mõtle, et sa mind olled teinud; Nahha ja
Lib-

Lihhaga olled sinna mind katnud, ja Lu-
kontide- ja Soontega olled sa mind ühte-
pannud; Ells ja Head olled sa mulle teinud,
ja sinno Üllemataminne hojab minno Wai-
mo. Sago sulle sest Käl, et ma jo ollen
Häbbiks ja Maeris sanud, ja wata mo
Willetsusse peale, sest se kaswab sureks.
Mikspärrast olled sa mind lastnud Jlmale
sundida; oh, et ma olleksin Hinge heitnud,
enne kui ühhegi Silm mind olleks nähha
sanund, siis olleksin ma nenda, kui polleks
ma ellades olnud, kui olleks mind Emma-
Jbhust Hauda widud. Eks mo Päiwi
olle pissut, sepärrast anna Nahho, et ma
woitsin näattoke jälle lerkitada, ennego ma
Pimmedusje ja Surma Warjo Male läh-
hen!

S. 359. Nüüd puhkes se kolmas Jjobi
Sõbradest, Eowar Nimmi (S. 348.) räs-
fima; ta Siidda sai wagga täis Jjobi
wagga Kõnnede peale; ta sai ka Jjobi